Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 14. Warszawa, dnia 31 sierpnia 1933 r. **Rok XVI.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P. Nr. Nr. 63—65 . . . . str. 398

II. Przedruki z Monitora Polskiego Nr. Nr. 186—199 . . . . . . „ 399

VI. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Nr. 76 — 85 . . . . . . „ 400

Poz. 191 — Okólnik Nr. **76** z dnia 16 sierpnia 1933 r. (AP. 128/31) w sprawie wiz na paszportach dyplomatycznych i służbowych . . . . . . „ 400

192 — Okólnik Nr. **77** z dnia 11 sierpnia 1933 r. (Pers. 901/36) o postępowaniu przy przenoszeniu w stan spoczynku umysłowo-chorych funkcjonarjuszów państwowych . . . . „ 400

193 — Okólnik Nr. **78** z dnia 16 sierpnia 1933 r. (Wojsk. M. 5 b./40/2) o kosztach doprowadzania uchylających się od poboru, czynnej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych. (Sposób i tryb pokrycia). . „ 401

194 — Okólnik Nr. **79** z dnia 21 sierpnia 1933 r. (BZ. 17/4/37) w sprawie czynszu za mieszkania proboszczów prawosławnych w budynkach pocerkiewnych . . „ 402

195 — Okólnik Nr. **80** z dnia 22 sierpnia 1933 r. (SF. 11/4/9) o współdziałaniu władz skarbowych z władzami administracji ogólnej przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych . . . . „ 402

196 — Okólnik Nr. **81** z dnia 22 sierpnia 1933 r. (GL. 43 1-27) w sprawie okólnika Nr. 32 Prezesa Rady Ministrów o uzgadnianiu ustaw i rozporządzeń . . „ 403

197 — Okólnik Nr. **82** z dnia 23 sierpnia 1933 r. (AP. 131/128) o paszportach zagranicznych dla obywateli polskich, będących konsulami honorowymi państw obcych . . . . „ 404

198 — Okólnik Nr. **83** z dnia 28 sierpnia 1933 r. (SF. 49/70/20) o podatku od budynków na obszarze gmin miejskich . . . . „ 405

199 — Okólnik Nr. **84** z dnia 31 sierpnia 1933 r. (GL. 51 a/5) o wyglądzie zewnętrznym referatu . . . . „ 405

200 — Okólnik Nr. **85** z dnia 29 sierpnia 1933 r. (GB. 31/16/12) o zarachowywaniu grzywien za przekroczenia prawa przemysłowego . . . . . . „ 406

VII. Pisma okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych . . . . „ 406

Poz. 201 — Pismo Nr. GL. 85. g-15/2 z dnia 16 sierpnia 1933 r. o zaleceniu wydawnictw o ustroju samorządu . . . . „ 406

202 — Pismo Nr. BS. 15/7 z dnia 16 sierpnia 1933 r. w sprawie zatwierdzania projektów publicznych urządzeń kanalizacyjno-wodociągowych oraz innych budowli techniczno-sanitarnych . . . . „ 406

203 — Pismo Nr. BB. 1-10 z dnia 21 sierpnia 1933 r. o oświetleniu elektrycznem nowopowstających gmachów państwowych . . . . „ 407

204 — Pismo Nr. SS. 42/50/3 z dnia 22 sierpnia 1933 r. o potrącaniu opłat na Fundusz Pracy z uposażeń służbowych . . . . „ 407

205 — Pismo Nr. Pers. 208/5 z dnia 22 sierpnia 1933 r. w sprawie oszczędności budżetowych . . . . „ 407

206 — Pismo Nr. GB. 31/39 z dnia 22 sierpnia 1933 r. o sprawozdaniach rachunkowych z daniny lasowej . . . . „ 408

207 — Pismo Nr. SF. 63/13/1 z dnia 24 sierpnia 1933 r. o poborze przez związki samorządowe opłat na rzecz Funduszu Pracy . . . . . . „ 408

Poz. 208 — Pismo Nr. Wojsk. A. 1/9 z dnia 24 sierpnia 1933 r. o wypełnianiu rubryk Nr. 10 i 11 w rejestrach 18-letnich i spisach poborowych . . . . . str. 408
209 — Pismo Nr. Wojsk. B. 8/18 z dnia 28 sierpnia 1933 r. w sprawie Gimnazjum Męskiego Tow. Przyjaciół Szkoły Średniej w Warszawie — (odroczenie służby wojskowej) . . . . „ 408
210 — Pismo Nr. SS. 52/7/1 z dnia 28 sierpnia 1933 r. o współpracy Izb Rolniczych z samorządem terytorjalnym . . . . „ 409
211 — Pismo Nr. Wojsk. B. 8/17 z dnia 30 sierpnia 1933 r. o sprostowaniu błędu w art. 62 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym . . . . „ 409
212 — Pismo Nr. Wojsk. L-1/26 z dnia 30 sierpnia 1933 r. o dysponowaniu środkami lokomocji p. w. . . . . „ 409

VIII. Nowe książki i czasopisma . . . . „ 410
Poz. 213 — „Król Jan Sobieski i odsiecz Wiednia“ — A. Bełcikowska . . . „ 410
214 — „Zasady kanalizacji i oczyszczania ścieków“ — K. Imhoff . . . „ 410

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 21 sierpnia Nr. 63. Rok 1933.

Poz. 470. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 czerwca 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych rolniczych, utrzymywanych przez izby rolnicze.

Poz. 471. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1933 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1929 r. w sprawie postanowień konwencji o zwalczaniu przemytnictwa towarów alkoholowych, podpisanej w Helsingforsie dnia 19 sierpnia 1925 r.

Poz. 472. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 sierpnia 1933 r. o uldze celnej na fosforan dwusodowy.

Poz. 473. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 lipca 1933 r. w sprawie uzupełnienia ordynacji pocztowej.

Poz. 474. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1933 r. w sprawie przepisów budowlanych obowiązujących przy wznoszeniu, przebudowie i eksploatacji budowli dla celów technicznych w zakładach górniczych oraz kompetencji władz górniczych w tej mierze.

Poz. 475. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 lipca 1933 r. w sprawie wypowiedzenia przez Persję konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r.

Poz. 476. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 lipca 1933 r. w sprawie złożenia przez Paragwaj dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o pokojowem załatwianiu sporów międzynarodowych, podpisanej w Hadze dnia 18 października 1907 r.

Poz. 477. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 lipca 1933 r. w sprawie złożenia przez Chili dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej dotyczącej opjum i protokołu, podpisanych w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 478. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1933 r. w sprawie złożenia przez Paragwaj dokumentu ratyfikacyjnego protokółu podpisania Statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej, podpisanego w Genewie dnia 16 grudnia 1920 r.;

Poz. 479. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1933 r. w sprawie złożenia przez Chili dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji dotyczącej bezrobocia, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów w Waszyngtonie.

Poz. 480. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1933 r w sprawie złożenia przez Wenezuelę dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji, dotyczącej używania bieli ołowianej w malarstwie przyjętej jako projekt dnia 19 listopada 1921 r. w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów.

Poz. 481. Obwieszczenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 sierpnia 1933 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

z 25 sierpnia Nr. 64. Rok 1933.

Poz. 482 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 sierpnia 1933 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Poz. 483. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o podziałce, przepisanej dla planów pól górniczych.

Poz. 484. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o sporządzaniu planów pól górniczych.

Poz. 485. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 maja 1933 r. o sporządzaniu planów kopalń.

Poz. 486. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 22 sierpnia 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego z reprodukcją części obrazu Jana Matejki „Odsiecz Wiednia".

z 30 sierpnia Nr. 65 Rok 1933

Poz. 487. Umowa pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznem, podpisana w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r.

Poz. 488. Oświadczenie rządowe z dnia 11 sierpnia 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznem, podpisanej w Berlinie, dnia 11 czerwca 1931 r.

Poz. 489. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 lipca 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych z dnia 12 czerwca 1932 r. o dodatkach i premjach aeronautycznych.

Poz. 490. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 lipca 1933 r. w sprawie zgłoszenia przystąpienia Czechosłowacji do Porozumienia Madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Poz. 491. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 lipca 1933 r. w sprawie zgłoszenia przez Turcję przystąpienia do konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r.

Poz. 492. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 lipca 1933 r. w sprawie przystąpienia Persji do międzynarodowej konwencji z dnia 4 maja 1910 r., podpisanej w Paryżu, dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem.

Poz. 493. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1933 r. w sprawie przystąpienia Unji Południowo-Afrykańskiej do konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r.

Poz. 494. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 sierpnia 1933 r. w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtenstein do Konwencji Związkowej Paryskiej z dnia 20 czerwca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej przejrzanej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Poz. 495. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 sierpnia 1933 r. w sprawie zgłoszenia przystąpienia Księstwa Liechtenstein do Porozumienia Madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r., dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

z 16 sierpnia Nr. 186 Rok 1933

Poz. 220. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 lipca 1933 r. o zmianie statutu Pomorskiej Izby Rolniczej.

z 17 sierpnia Nr. 187 Rok 1933

z 18 sierpnia Nr. 188 Rok 1933

Poz. 221. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie instrukcji Ministra Skarbu z dnia 16 lipca 1925 r. o sprzedaży nieruchomości państwowych, objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomych majątków państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1076).

z 19 sierpnia Nr. 189 Rok 1933

z 21 sierpnia Nr. 190 Rok 1933

Poz. 222. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 sierpnia 1933 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 24 lipca 1933 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cukrowni na obszarze województwa poznańskiego.

z 22 sierpnia Nr. 191 Rok 1933

Poz. 223. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1933 r. o wydzieleniu miasta Borysławia w województwie lwowskiem z drohobyckiego powiatowego związku samorządowego.

z 23 sierpnia Nr. 192 Rok 1933

Poz. 224. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 sierpnia 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o częściowej zmianie zarządzenia z dnia 30 grudnia 1931 r. w sprawie zaświadczeń eksportowych, uprawniających do otrzymania zwrotu cła przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

z 24 sierpnia Nr. 193 Rok 1933

Poz. 225. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 25 sierpnia Nr. 194 Rok 1933

Poz. 226. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 sierpnia 1933 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej, zawartej w dniu 10 lipca 1933 r. w Toruniu mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót kamieniarskich na obszarze Województwa Pomorskiego.

z 26 sierpnia Nr. 195 Rok 1933

Poz. 227. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 sierpnia 1933 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej, zawartej w dniu 14 lipca 1933 r. w Gnieźnie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłowych i handlowych na terenie miasta Gniezna i powiatu gnieźnieńskiego z wyłączeniem wyrobu i rafinerji cukru, przemysłu spirytusowego i garbarskiego oraz z wyłączeniem robotników wykwalifikowanych przemysłu budowlanego.

z 28 sierpnia Nr. 196 Rok 1933

z 29 sierpnia Nr. 197 Rok 1933

z 30 sierpnia Nr. 198 Rok 1933

Poz. 228. Uchwała Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1933 r. w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na popieranie eksportu.

z 31 sierpnia Nr. 199 Rok 1933

Poz. 229. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 230. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 231. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 sierpnia 1933 r. o wartości jednego grama czystego złota.

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

191.

Okólnik Nr. 76

z dnia 16 sierpnia 1933 r.

(AP. 128/31) w sprawie wiz na paszportach dyplomatycznych i służbowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Punkt 1 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 64 z dnia 10.VII.1933 r. Nr. AP. 128/31 zmienia się w sposób następujący:

Literę „i" pomiędzy wyrazami „węgierskich" i „rumuńskich" skreśla się, zaś po wyrazie „rumuńskich" dodaje się wyrazy „jugosłowiańskich i włoskich".

W p. 2, po wyrazach „polsko-estońskiego", należy wstawić wyrazy „polsko-szwajcarskiego, polsko-włoskiego i polsko-rumuńskiego", a zamiast wyrazu „obu" wstawić wyraz „tych".

Ministerstwo prosi o podanie powyższego do wiadomości podległych władz.

192.

Okólnik Nr. 77

z dnia 11 sierpnia 1933 r.

(Pers. 901/36) o postępowaniu przy przenoszeniu w stan spoczynku umysłowo-chorych funkcjonarjuszów państwowych.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach i P. P. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Minister Skarbu pismem okólnem z dnia 4 sierpnia 1933 r. L. D. I. 22539/Em/33 zarządził co następuje:

„Przenoszenie w stan spoczynku funkcjonarjuszów państwowych dotkniętych chorobą umysłową a nieubezwłasnowolnionych powinno następować na podstawie p. b art. 29 ustawy emerytalnej z dn. 11 grudnia 1923 r. bez obowiązku wyczekiwania, aż dany funkcjonarjusz zostanie ubezwłasnowolniony.

Trwała jednak niezdolność do służby i połączona z tem utrata zdolności do pracy zarobkowej powinny być stwierdzone tak przez Komisję Lekarską I instancji, jak i przez Komisję Lekarską II instancji.

Kierowanie na Komisję Lekarską II instancji powinno następować z inicjatywy samej władzy, a to w celu zabezpieczenia wszystkich praw przysługujących w tej mierze umysłowo choremu.

Dekret pensyjny powinien być doręczony zainteresowanemu przy zastosowaniu postanowień art. art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36/28, poz. 341).

Równocześnie z przeniesieniem w stan spoczynku odnośna władza stosownie do postanowień art. 13 wyżej powołanego rozporządzenia powinna wystąpić do Sądu z wnioskiem o wyznaczenie zastępcy prawnego.

Do chwili wyznaczenia tego zastępcy uposażenie emerytalne przysługujące umysłowo-choremu funkcjonarjuszowi może być wypłacane na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu do rąk osoby, która nad chorym sprawuje faktyczną opiekę.

Fakt sprawowania tej opieki powinien być stwierdzony przez władze administracji ogólnej.

W przypadkach, gdy wskutek przewlekłości postępowania sądowego, wyznaczeni przez Sąd w wyniku tego postępowania, zastępcy prawni lub opiekunowie (kuratorowie) wnoszą podania lub odwołania już po uprawomocnieniu się dekretu emerytalnego władza, rozpoznając te podania, winna zależnie od okoliczności sprawy stosować w szerokim zakresie uprawnienie, przysługujące jej na mocy art. 99 i 100 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341)

193.

Okólnik Nr. 78

z dnia 16 sierpnia 1933 r.

(Wojsk. M. 5-b/40/2) o kosztach doprowadzania uchylających się od poboru, czynnej służby wojsk., ćwiczeń wojsk., zebrań i raportów kontr. (Sposób i tryb pokrycia).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Przy pokrywaniu kosztów, jakie pociąga za sobą zastosowanie przymusu względem uchylających się po I-sze od poboru i po II-ie od czynnej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz od stawienia się na wezwania władz wojskowych obowiązuje następujący tryb:

I. Pokrywanie kosztów przymusowego doprowadzania uchylających się od poboru.

a) W myśl art. 69 ustęp 1 ustawy z dnia 23.V.1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 455 z 1933 r.) koszty stawienia się poborowych przed komisją poborową ponosi sam poborowy, w wypadku natomiast stwierdzonego ubóstwa poborowego, dobrowolne stawiennictwo jego powinno się odbyć na koszt gminy jego miejsca zamieszkania.

W wypadku, gdy poborowy obowiązku stawienia się do poboru dobrowolnie nie spełni i wskutek tego zostanie do komisji poborowej doprowadzony przymusowo, ponosi on w myśl art. 69 ust. 3 ustawy o powsz. obow. wojsk. i zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) w s z e l k i e koszty przymusowego dostawienia go przed komisję poborową. Poborowego zatem w tym wypadku obciążają między innemi także koszta transportu wraz z eskortą.

b) W razie stwierdzonego ubóstwa poborowego, doprowadzonego do poboru przymusowo lub stwierdzonej nieściągalności kosztów, związanych z przymusowem doprowadzeniem także z innej przyczyny, wszelkie koszty tego doprowadzenia (koszty transportu, eskorty, wyżywienia) ponosi gmina miejsca zamieszkania poborowego — stosownie do postanowienia przepisów art. 69 ust. 4 ustawy o powsz. obow. wojsk. oraz § 324 rozporządzenia wykonawczego z dn. 16.III.1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270), przyczem w myśl tych przepisów, jako specjalnych w rozumieniu art. 51 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia o postępowaniu przymusowem w administracji, gmina ponosi odnośne koszty niezależnie od tego, czy przymusowe doprowadzenie uchylającego się od poboru nastąpi za pośrednictwem gminnych organów wykonawczych, czy też innych (np. policji państwowej).

Właściwą gminę obciążają te koszta także w razie czasowej tylko nieściągalności kosztów z poborowego, z zastrzeżeniem jednak prawa regresu gminy do tego poborowego.

II. Pokrywanie kosztów przymusowego doprowadzania uchylających się od czynnej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz od stawienia się na wezwania władz wojskowych.

Uchylających się od czynnej służby wojskowej, od ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz uchylających się od stawiennictwa na wezwanie władz wojskowych, czy też od stawienia się do komisyj rewizyjnych, — obciążają wszystkie koszty przymusowego doprowadzenia (transportu i eskorty) do władz, określonych w okólniku Nr. 86 z dn. 21.VI 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 10 poz. 128) na podstawie art. 51 ustępu 1 rozp. o postępowaniu przymusowem w administracji. Przejazd

z siedziby władz, określonych w okólniku Nr. 86 do formacji, w której uchylający się ma odbyć czynną służbę wojskową lub ćwiczenia wojskowe, czy też przejazd do komisji rewizyjnej odbywa się na koszt Skarbu Państwa przy użyciu biletu na przejazd dołączonego do karty powołania. W razie jednak zniszczenia lub utraty biletu na przejazd, koszty przejazdu do formacji wojskowej lub do komisji rewizyjnej, pokrywa uchylający się z własnych funduszów, co wynika pośrednio z § 423 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powsz. obow. wojsk.

W razie nieuiszczenia przez uchylającego się kosztów dostawienia do jednej z władz określonych w powołanym okólniku Nr. 86 lub kosztów przejazdu do formacji (kom. rewiz.), w wypadku utraty (zniszczenia) biletu na przejazd — koszty te pokryje zastępczo gmina miejsca pobytu z prawem ściągnięcia wyłożonej kwoty od uchylającego się.

Jeżeli ściągnięcie wyłożonej zastępczo przez gminę kwoty okaże się niemożliwe z powodu stwierdzonego ubóstwa uchylającego się, to będą jej zwrócone przez Skarb Państwa z budżetu Min Spr. Wojskowych koszty transportu zaś — koszty eskorty w myśl art. 51 ustępu 2 rozp. o postępowaniu przymusowem ponosi:

a) w wypadku użycia do eskorty organów policji państwowej Skarb Państwa z Dz. II § 15 budżetu Min. Spr. Wewn.,

b) w wypadku użycia do eskorty funkcjonarjuszów gminnych — odnośna gmina.

Okólnik Nr. 174 z dnia 7.X.1931 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 15 poz. 279) uchyla się.

Okólnik niniejszy, który wiąże się z powołanym wyżej okólnikiem Nr. 86 z dn. 21.VI.1932 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 10, poz. 128) należy podać do wiadomości gminom i magistratom.

194.

Okólnik Nr. 79

z dnia 21 sierpnia 1933 r.

(BZ. 17/4/37) w sprawie czynszu za mieszkania proboszczów prawosławnych w budynkach pocerkiewnych.

Do

Pana Wojewody w Warszawie, Białymstoku, Brześciu n/B., Lublinie, Łodzi, Łucku, Kielcach, Nowogródku i Wilnie oraz Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 2 maja 1933 roku Nr. V-1517/32 oświadczyło, że do czasu uregulowania położenia Kościoła Prawosławnego w Polsce i jego stanu majątkowego, należałoby się wstrzymać z żądaniem od proboszczów etatowych parafij prawosławnych opłaty czynszu dzierżawnego za lokale zajmowane przez nich w budynkach pocerkiewnych, których tytuł własności dotychczas nie został ustalony.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu prosi Pana Wojewodę o zaniechanie żądania od proboszczów prawosławnych czynszów w wypadkach przydzielania im mieszkań w budynkach pocerkiewnych, pozostających w administracji państwowej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważa, że oddanie nieruchomości pocerkiewnej do użytku proboszczów prawosławnych bezpłatnie nie powoduje wygaśnięcia zarządu państwowego, który zgodnie z art. 2 i 5 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437) trwa póki wyraźnie nie zostanie uchylony przez właściwą władzę.

Przy przydzielaniu duchowieństwu prawosławnemu nieruchomości pocerkiewnych, podlegających zarządowi państwowemu należy spisywać protokół, w którym zawsze zaakcentować należy istnienie tego zarządu i wynikające stąd uprawnienia władz państwowych jako zarządców oraz poczynić zastrzeżenia wzbraniające czynienia jakichkolwiek bądź zmian w nieruchomości bez wiedzy i zgody Pana Wojewody.

195.

Okólnik Nr. 80

z dnia 22 sierpnia 1933 r.

(SF. 11/4/9) o współdziałaniu władz skarbowych z władzami administracji ogólnej przy zatwierdzaniu budżetów związków komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W okólniku Nr. 141 z dnia 19 listopada 1932 r. SF. 11/4/1 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 18, str. 608) zarządziłem między innemi, aby Przewodniczący Wydziałów Powiatowych zapraszali Naczelników Urzędów Skarbowych, względnie delegowanych przez nich urzędników, na posiedzenia Wydziału Powiatowego, na których podlegają rozpatrzeniu przedstawione do zatwierdzenia preliminarze budżetowe gmin wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich, lub też sprawy, w których zachodzi wzajemny stosunek władz skarbowych i samorządowych.

Jednakże, jak wynika ze sprawozdań nadesłanych Ministerstwu Skarbu przez Izby Skarbowe, władze skarbowe w wielu wypadkach nie brały udziału w posiedzeniach Wydziałów Powiatowych, poświęconych zatwierdzaniu budżetów związków samorządowych na rok 1933/4 z tej przyczyny, iż w większości wypadków nie były zapraszane na te posiedzenia, bądź też nie zostały zawiadomione o terminach odbycia tychże.

W szczególności, z podanych powyżej przyczyn Kierownicy Urzędów Skarbowych nie mogli wziąć udziału w posiedzeniach nastepujących Wydziałów Powiatowych:

1) w okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku:

Wydział Powiatowy w Sokółce i w Suwałkach,

2) w okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/B.:

Wydział Powiatowy w Drohiczynie, Łunińcu, Pińsku i Kamieniu Koszyrskim,

3) w okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu:

w 12 Wydz. Powiatowych nie zaproszono władz skarbowych na przedmiotowe posiedzenia,

4) w okręgu Izby Skarbowej w Kielcach:

Wydział Powiatowy w Jędrzejowie, Kielcach, Końskich, Miechowie, Olkuszu, Opatowie, Radomiu, Sandomierzu, Włoszczowej i Zawierciu,

5) w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie:

w 4 Wydziałach Powiatowych nie zaproszono kierowników Urzędów Skarbowych na przedmiotowe posiedzenia,

6) w okręgu Izby Skarbowej w Lublinie:

Wydział Powiatowy w Białej Podlaskiej, Chełmie, Garwolinie, Krasnymstawie, Łukowie, Puławach, Siedlcach, Sokołowie Podl., Włodawie i Zamościu,

7) w okręgu I Izby Skarbowej we Lwowie:

Wydział Powiatowy w Dobromilu, Jaworowie, Lubaczowie, Lwowie, Przemyślu, Przeworsku, Rudkach, Sanoku, Tarnobrzegu i Turce,

8) w okręgu II Izby Skarbowej we Lwowie:

Wydział Powiatowy w Borszczowie, Brodach, Horodencę, Nadwórnej, Stanisławowie, Zaleszczykach i Żydaczowie,

9) w okręgu Izby Skarbowej w Łodzi:

Wydział Powiatowy w Brzezinach, Kaliszu, Kole, Koninie, Łasku, Radomsku i Sieradzu,

10) w okręgu Izby Skarbowej w Łucku:

Wydział Powiatowy w Dubnie, Horochowie, Kowlu, Krzemieńcu, Łucku, Równem, Sarnach i Włodzimierzu,

11) w okręgu Izby Skarbowej w Nowogródku:

Wydział Powiatowy w Nowogródku, Nieświeżu i Słonimiu,

12) w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu:

Wydział Powiatowy w Bydgoszczy, Chodzieżu, Czarnkowie, Gostyniu, Inowrocławiu, Jarocinie, Kępnie, Kościanie, Obornikach, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Szamotułach, Szubinie, Wągrowcu i Wrześni,

13) w okręgu Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie:

Wydział Powiatowy w Gostyninie, Grójcu, Makowie, Mławie i Rypinie,

14) w okręgu Izby Skarbowej w Wilnie:

zaproszenia na posiedzenia Wydziału Powiatowego były z reguły wystosowywane do Kierownika Urzędu Skarbowego w dniu posiedzenia piśmiennie, wzgl. telefonicznie bez podania nawet porządku dziennego. Wydział Powiatowy w Święcianach wystosował zaproszenie tylko na pierwsze posiedzenie, natomiast na następne z kolei, choć dotyczyły one spraw budżetowych kierownik Urzędu Skarbowego nie był zaproszony i nie brał dlatego udziału.

Ponadto ze sprawozdań Izb Skarbowych okazało się również iż w niektórych powiatach (7 powiatów woj. pomorskiego, 1 powiat woj. krakowsktego oraz pow. Radom, Włoszczowa, Lwów, Przeworsk, Żółkiew, Zaleszczyki, Biłgoraj, Siedlce, Czarnków i Rawicz) Kierownicy Urzędów Skarbowych nie zostali zaproszeni do wzięcia udziału w posiedzeniach Powiatowych Komisyj Oszczędnościowych powołanych w art. 2 p. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21.X 1932 r. w sprawie obniżenia kosztów administracji komunalnej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 777).

W związku z powyższem zechcą P. P. Wojewodowie zwrócić uwagę Przewodniczącym Wydziałów powiatowych na niedopuszczalność niewykonywania, względnie nienależytego wykonywania zarządzeń władz naczelnych i na obowiązek ścisłego wykonywania na przyszłość zarządzenia co do zapraszania Kierowników Urzędów Skarbowych na posiedzenia Wydziałów Powiatowych, na których będą rozpatrywane preliminarze budżetowe związków samorządowych, względnie sprawy, co do których zachodzi wzajemny stosunek władz skarbowych i samorządowych.

196.

Okólnik Nr. 81

z dnia 22 sierpnia 1933 r.

(GL. 43 1-27) w sprawie okólnika Nr. 32 Prezesa Rady Ministrów o uzgadnianiu ustaw i rozporządzeń.

Do

Pana Szefa Gabinetu Ministra, P. P. Dyrektorów Depart. I — IV, Szefów Biur, Sekretarjatu Ministra. P. P. Naczelników Wydziałów i urzędników w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz P. P. Komendanta Głównego Pol. Państw. i Dyrektora Gł. Urzędu Statystycznego.

Załączony w odpisie okólnik Pana Prezesa Rady Ministrów Nr. 32 udzielam do wiadomości i stosowania.

W związku z zasadami podpisywania ustaw i rozporządzeń, zawartemi w uchwale Rady Ministrów z dn. 15 lipca r. b. zachodzi potrzeba zwracania stałej uwagi, czy i w jakim zakresie poszczególne przepisy, ogłaszane w Dz. U. R. P.

od chwili wejścia w życie powołanej uchwały, szczególnie zaś rozporządzenia wykonawcze zostały z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych uzgodnione.

Nawiązując do ost. ustępu okólnika Nr. 32 Pana Prezesa Rady Ministrów oznajmiam, iż do komunikowania zgody na wydanie rozporządzeń, o których mowa w powołanym okólniku, upoważniam P. P. Podsekretarzy Stanu, którzy na ogólnych zasadach, regulujących aprobatę w Min. Spr. Wewn. zasięgną w razie potrzeby w poszczególnych wypadkach mojej decyzji.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 55-22/1
Warszawa, dn. 18 lipca 1933 r.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1933 r, w sprawie podpisów na ustawach i innych aktach powszechnie obowiązujących.

Okólnik Nr. 32

Do

wszystkich P. P. Ministrów w Warszawie.

W załączeniu przesyłam P. P. Ministrom do wiadomości i właściwego stosowania tekst powziętej na posiedzeniu w dniu 15 lipca 1933 r. uchwały Rady Ministrów w sprawie podpisów na ustawach i innych aktach powszechnie obowiązujących.

Zauważam, że w związku z p. 7 uchwały wzgląd na porządek prawny i wzajemną współpracę P. P. Ministrów stwarza konieczność najdokładniejszego uzgadniania rozporządzeń wydawanych przez ministra w porozumieniu z innymi ministrami. Wobec tego, że porozumienie to nie będzie stwierdzone podpisem wyrażającego zgodę ministra na akcie publikowanym, winien minister, wydający rozporządzenie, upewnić się w sposób bezsporny przez otrzymanie autorytatywnego oświadczenia pisemnego, że zupełne porozumienie zostało osiągnięte.

Dla ułatwienia P. P. Ministrom warunków pracy w tym zakresie i możności upewnienia się, czy wyrażona przez ministerstwo zgoda ma sankcję ministra, proszę P. P. Ministrów o przesłanie na moje ręce zawiadomienia, czy i kogo P. P. Ministrowie upoważniają do komunikowania zgody P. P. Ministrów na rozporządzenia powyższego rodzaju. Zawiadomienia te po ich otrzymaniu roześlę wszystkim P. P. Ministrom.

Prezes Rady Ministrów
(—) J. Jędrzejewicz

W sprawie podpisów na ustawach i innych aktach powszechnie obowiązujących.

1. Ustawę państwową wraz z zarządzedzeniem ogłoszenia podpisuje Prezydent Rzeczypospolitej, Prezes Rady Ministrów i minister (owie), wymieniony (eni) wyraźnie z charakteru urzędowego, któremu (ym) ustawa porucza jej wykonanie.

Nie podpisują ustawy ci ministrowie, którym wykonanie ustawy nie jest poruczone przez wymienienie ich wyraźnie z charakteru urzędowego, albo z którymi przy wykonaniu ustawy przewidziane jest tylko porozumienie, lub którym zastrzeżono wykonanie tylko poszczególnych przepisów ustawy. Ustawę podpisują jednak wszyscy ministrowie, jeśli wykonanie jej poruczono wszystkim ministrom, nawet bez wymieniania ich wyraźnie z charakteru urzędowego.

2. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej oparte na art. 44 ust. 5 lub art. 44 ust. 6 Konstytucji podpisują stosownie do ustępu ostatniego tegoż artykułu Konstytucji — Prezydent Rzeczypospolitej, Prezes Rady Ministrów i wszyscy ministrowie.

3. Dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej, regulujące w sposób ogólny sprawy w zakresie Najwyższego Zwierzchnictwa sił zbrojnych podpisuje — stosownie do art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 444) — Prezydent Rzeczypospolitej i Minister Spraw Wojskowych.

4. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, nieoparte na art. 44 ust. 5 lub art. 44 ust. 6 Konstytucji podpisuje Prezydent Rzeczypospolitej, Prezes Rady Ministrów i minister (owie) wymieniony (eni) wyraźnie z charakteru urzędowego, któremu (ym) rozporządzenie porucza jego wykonanie.

Ustęp 2 punktu 1 stosuje się odpowiednio.

5. Rozporządzenie Rady Ministrów podpisuje Prezes Rady Ministrów i minister (owie), wymieniony (eni) wyraźnie z charakteru urzędowego, któremu (ym) rozporządzenie porucza jego wykonanie.

Ustęp 2 punktu 1 stosuje się odpowiednio.

6. Rozporządzenie wydane łącznie (nie „w porozumieniu") przez paru ministrów, podpisują wszyscy ci ministrowie.

7. Rozporządzenie wydawane przez ministra w porozumieniu z innymi ministrami podpisuje tylko wydający je minister; inni ministrowie, z którymi się porozumiewał rozporządzenia nie podpisują.

8. Zasady określone w punktach 6 i 7 stosują się odpowiednio do instrukcyj, zarządzeń i t. d.

197.

Okólnik Nr. 82

z dnia 23 sierpnia 1933 r.

(AP. 131/128) o paszportach zagranicznych dla obywateli polskich, będących konsulami honorowymi państw obcych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na wniosek Min. Spr. Zagr. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia ust. 2. A. okólnika Nr. 59 z dn. 16.VI.1933 r. w tym kierunku,

iż bezpłatne paszporty zagraniczne dla obywateli polskich będących konsulami honorowymi państw obcych należy na prośbę zainteresowanych wydawać z ważnością do wszystkich państw. Omawiane paszporty winny być z reguły wystawiane z terminem na 1 rok.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o niezwłoczne wydanie dalszych zarządzeń.

198.

Okólnik Nr. 83

z dnia 28 sierpnia 1933 r.

(SF. 49/70/2) o podatku od budynków na obszarze gmin miejskich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem p. wojewody śląskiego).

W związku z przedstawianiem Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia uchwał rad miejskich o wprowadzeniu samoistnych podatków od budynków zamiast dotychczas pobieranych dodatków do państwowego podatku od nieruchomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia, że nie będzie mogło wyrazić zgody na zamianę istniejących dodatków na samoistne podatki, z następujących względów:

1) pobór podatku od budynków w postaci dodatku do państwowego podatku od nieruchomości upraszcza akcję wymiarową i poborową tego podatku, gdyż wymierzają go, pobierają i ściągają władze skarbowe równocześnie z odnośnym podatkiem państwowym, wskutek czego miasta unikają kosztów połączonych z utrzymaniem aparatu do wymiaru i poboru tegoż podatku samoistnie;

2) nie jest wskazane i celowe ustalanie podstaw wymiaru podatku od budynków odrębnie przez władze skarbowe dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, a odrębnie przez władze samorządowe dla wymiaru samoistnego podatku od budynków, względnie uskutecznianie wymiaru podatku od budynków odrębnie przez władze skarbowe, a odrębnie przez władze samorządowe, gdyż w takim wypadku władze samorządowe dochodziłyby bardzo często do innych wyników wymiarowych, niż władze skarbowe.

Z przytoczonych powodów należy uznać utrzymanie na przyszłość kumulacji samorządowego podatku od budynków z państwowym podatkiem od nieruchomości — za konieczne i celowe.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o zwrócenie uwagi odnośnym władzom samorządowym, aby nie podejmowały podobnych uchwał, jako nie mających widoków na zatwierdzenie.

199.

Okólnik Nr. 84

z dnia 31 sierpnia 1933 r.

(GL. 61 a/5) o wygląd zewnętrzny referatów.

Do

Pana Szefa Gabinetu Ministra, P. P. Dyrektorów Departamentów I — IV, P. P. Szefów Biur, P. P. Naczelników Wydziałów i wszystkich urzędników Min. Spr. Wewn.

1. Zauważyłem, iż w pismach, wychodzących z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a dotyczących spraw o charakterze finansowym i gospodarczym (zatwierdzanie budżetów, przyznawanie pożyczek, zatwierdzanie ofert i t. p.) ostateczne sumy wypisywane są tylko cyframi, przyczem w cyfrach tych niejednokrotnie znajdują się poprawki uskuteczniane ręcznie, nie są zaś wypisywane słowami. Pod „ostatecznemi" sumami rozumiem te sumy, które w związku z treścią danego pisma Min. Spraw Wewnętrznych mają charakter decydujący dla ustalenia istoty decyzji Ministerstwa. Ponieważ ten sposób wypisywania sum może w praktyce doprowadzić do omyłek i nieporozumień, zarządzam co następuje:

W § 78 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dotychczasowy ustęp 4-ty otrzymuje numerację 5.

Dodaje się ustep 4, następującej treści:

(4) W referatach należy wszelkie sumy (liczby) ostateczne, t. j. takie, które w związku z treścią danego referatu stanowią zasadniczą część składową orzeczenia lub zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych względnie mają decydujące znaczenie dla ustalenia istoty decyzji, wypisywać cyframi i słowami.

2. Wspomniany wyżej § 78 Regulaminu nakazuje „w jak najszerszym zakresie wykorzystywać niezapisane arkusze luźne" oraz redagować referaty przedewszystkiem na samym akcie (wpływie). Powyższe postanowienie Regulaminu miało dwojaki cel: po pierwsze oszczędność papieru, po drugie zapobieżenie nadmiernemu wzrostowi objętości akt.

Zauważyłem, że niektóre wydziały nie przestrzegają powyższego postanowienia Regulaminu i nietylko dla najkrótszych zarządzeń przygotowują osobne referaty, zamiast załatwić sprawę odręcznie, lecz ponadto stale piszą referaty na osobnych arkuszach, chociaż będąca przedmiotem załatwienia korespondencja (sprawozdanie, podanie) pozostaje w aktach Ministerstwa i na odwrotnej niezapisanej stronie tej korespondencji można było zmieścić cały referat.

Polecam wszystkim pp. referentom kategorycznie stosować się do powyższej mojej wskazówki.

200.

Okólnik Nr. 85

z dnia 29 sierpnia 1933 r.

(GB. 31/16/12) o zarachowywaniu grzywien za przekroczenia prawa przemysłowego.

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy, i Zarządu m. st. Warszawy.

Na zapytanie niektórych P. P. Wojewodów jak należy zarachowywać grzywny wymierzane przez władze administracji ogólnej za przekroczenia prawa przemysłowego, Ministerstwo Spraw Wewnetrznych wyjaśnia, że stosownie do okólnika Ministerstwa Nr. 7 z 1933 roku (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 1 z 1933 r.) o zarachowaniu grzywien, wymierzanych przez władze administracji ogólnej, omawiane grzywny winny być zarachowywane na budżet dochodów Min. Spraw Wewnętrznych (Dz. II § 19).

W razie zarachowywania tych grzywien w 1933/34 r. na budżet dochodów Ministerstwa Przemysłu i Handlu należy przerachować je na budżet dochodów Min. Spr. Wewn.

VII.

Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

201.

Pismo Nr. GL. 85 g-15/2

z dnia 16 sierpnia 1933 r.

o zaleceniu wydawnictw o ustroju samorządu.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W związku z wejściem w życie dnia 13. VII. r. b. ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu — Związek Powiatowy Rzeczypospolitej Polskiej podjął wydawnictwo p. t. „Ustrój powiatowych związków samorządowych (ze zmianami wprowadzonemi ustawą z dnia 23 marca 1933 r.) w opracowaniu W. Brzezińskiego (woj. centralne, wschodnie i południowe) i Dr. W. Dalbora (woj. zachodnie)".

Wydawnictwo to obejmuje dotychczasowe przepisy ze wszystkiemi późniejszemi zmianami a przedewszystkiem ze wszelkiemi zmianami, które wprowadziła do ustroju samorządu cytowana ustawa. Przepisy prawne opatrzone są komentarzami.

Wobec zasadniczych zmian, którym uległ ustrój samorządu, wszyscy urzędnicy państwowi oraz pracownicy samorządowi winni dokładnie zapoznać się z ustawą z dnia 23 III.1933 r., a ułatwi to zapoznanie wymienione wydawnictwo.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. Wojewodę o polecenie nabycia cytowanego wydawnictwa do bibljoteki urzędu wojewódzkiego oraz o wydanie zalecenia wszystkim związkom komunalnym na obszarze województwa nabycia tej książki.

Wydatek na nabycie omawianego wydawnictwa ma być dokonany w ramach właściwego kredytu, jakim rozporządza urząd wojewódzki i nie może spowodować wniosków o podwyższenie normalnych zapotrzebowań kredytowych w granicach przez Ministerstwo ustalonych (w szczególności pismem z 4.VI. r. b. Nr. GB. 3/21).

202.

Pismo Nr. BS. 15/7

z dnia 16 sierpnia 1933 r.

w sprawie zatwierdzania projektów publicznych urządzeń kanalizacyjno-wodociągowych oraz innych budowli techniczno-sanitarnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Pana Prezydenta m. st. Warszawy.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre zarządy miejskie, wbrew postanowieniom rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 310) i o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311), wykonywały publiczne inwestycje wodociągowo-kanalizacyjne — bądź według projektów, które nie były zatwierdzone przez powołane do tego władze nadzorcze — bądź też całkowicie bez projektów technicznych.

Miały miejsce wypadki, że projekt przedkładano do zatwierdzenia dopiero wówczas, kiedy odnośna budowa była już w pełnym biegu lub na ukończeniu.

Wady takiego projektu, częstokroć zasadnicze, które ujawniały się przy spóźnionem rozpatrywaniu, były już wówczas bądź trudne, bądź też wręcz niemożliwe do usunięcia.

Fakty podobne zdarzały się zazwyczaj wskutek tego, że zainteresowane zarządy miejskie, instytucje, względnie koncesjonarjusze prywatni — przygotowawszy projekty techniczne na ostatnią chwilę przed rozpoczęciem sezonu budowlanego, starały się uniknąć przedłożenia

tychże odnośnym władzom do zatwierdzenia — *w obawie przed ewentualnemi trudnościami* natury formalnej, związanemi z rozpatrzeniem projektów, a mogącemi odwlec — ustalony już zazwyczaj — termin rozpoczęcia budowy.

Podobne postępowanie jest niedopuszczalne i na przyszłość nie może być tolerowane; powoduje ono wielkie szkody w gospodarstwie społecznem i *podważa autorytet władz nadzorczych.*

Wobec powyższego zechce Pan Wojewoda wydać podległym Mu organom odpowiednie zarządzenia, które — opierając się o obowiązujące w tym względzie ustawy i rozporządzenia — normowałyby dotyczące sprawy w tym sensie, iż wszystkie projekty techniczne miejskich urządzeń wodociągów i kanalizacji, jako też innych specjalnych urządzeń techniczno-sanitarnych, np. wszelkiego rodzaju filtry, osadniki, oczyszczalnie biologiczne i t. p., służących do użytku publicznego, winny przejść normalną, określoną ustawą drogę zatwierdzenia.

Zarówno projekty techniczne, jak kosztorysy, programy budowy i programy sfinansowania winny być należycie starannie przemyślane, opracowane i przedłożone do zatwierdzenia co najmniej na dwa miesiące przed projektowanym terminem rozpoczęcia budowy.

Przedstawiane do zatwierdzenia projekty techniczne powinny, tak co do zakresu danych, jak sposobu opracowania oraz ilości egzemplarzy odpowiadać wymaganiom rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 23.V.1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 551), *ustalającego zasady sporządzenia projektów technicznych*, wymaganych do uzyskania pozwoleń w sprawach wodnych.

Przy sposobności Ministerstwo nadmienia, że zdarza się, iż wskutek niezbyt ścisłego kontaktu pomiędzy wojewódzkiemi wydziałami przemysłowemi, a wydziałami komunikacyjno-budowlanemi, pierwsze nie zwracają należytej uwagi na zagadnienia techniczno-sanitarne, które wchodzą częstokroć w ramy spraw koncesyjnych.

Ponieważ cierpi na tem niejednokrotnie sposób załatwiania niektórych spraw, Ministerstwo prosi Pana Wojewodę, aby w tych sprawach, w których zazębiają się fachowo wyżej wspomniane wydziały, zechciał wydać odpowiednie zarządzenie w myśl § 10 i 12 rozporządzenia z dn. 13.VIII.1931 r. o organizacji urzędów wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 611) co do współdziałania obu wydziałów.

203.

Pismo Nr. BB. 1 — 10

z dnia 21 sierpnia 1933 r.

o oświetleniu elektrycznem nowopowstających gmachów państwowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z udziałem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w pracach Komisji Oświetleniowej przy Stowarzyszeniu Elektryków Polskich— Warszawa ul. Czackiego Nr. 3 m. 3 opracowane zostały normy jasności dla budowli mieszkalnych i szkolnych oraz ustalone zasady racjonalnego sposobu oświetlenia odnośnych pomieszczeń przy użyciu właściwych armatur.

Z uwagi, że właściwe zaprojektowanie oświetlenia wogóle daje oprócz korzyści pod względem jakości oświetlenia i korzyści oszczędnego wyzyskania prądu elektrycznego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca się do Pana Wojewody (P. Komisarza Rządu) o zarządzenie ażeby wszelkie znaczniejsze instalacje w budynkach nowych lub ewent. przerabiane w budynkach istniejących były projektowane przez siły fachowe i aby w poważniejszych wypadkach zasięgano opinji Komisji Oświetleniowej przy Stowarzyszeniu Elektryków Polskich (Warszawa, Czackiego 3 m. 3).

204.

Pismo SS. 42/50/3

z dnia 22 sierpnia 1933 r.

o potrącaniu opłat na Fundusz Pracy z uposażeń służbowych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W piśmie okólnem z dn. 29.IV.1933 r. L. SS. 42/46/*) w sprawie oznaczonej wyżej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia ustęp ostatni, który otrzymuje następujące brzmienie:

„Przelew sum powinien być natychmiast dokonany zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176), do Kasy Chorych bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w P. K. O.".

205.

Pismo Nr. Pers. 208/5

z dnia 22 sierpnia 1933 r.

w sprawie oszczędności budżetowych.

Do

P. P. Wojewodów, (oprócz śląskiego) i Komisarza Rządu w Warszawie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że uzyskanie zgody Ministerstwa na przeniesienie funkcjonarjuszów państwowych na inne miejsce służbowe nie może być uważane za upoważnienie do przekroczenia zredukowanych tangent miesięcznych.

---

*) Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 6 poz. 101.

206.

Pismo Nr. GB. 31/39

z dnia 22 sierpnia 1933 r.

o sprawozdaniach rachunkowych z daniny lasowej

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy.

Przesyła się do wiadomości i użytku służbowego pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 21.VI r. b. Nr. D III. 10389/6/33.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 10389/6/33
Warszawa, dn. 21 czerwca 1933 r.

Danina lasowa.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na wpływy z tytułu daniny lasowej, przewidziane w dziale 6, rozdziale 6 budżetu nadzwyczajnego Ministerstwa Skarbu 1933/34 r. kasy Urzędów Skarbowych mają sporządzać odrębne wykazy szczegółowe i przesyłać je z dowodami wpłat do Urzędów Wojewódzkich, jako władz administrujących wymienionemi dochodami.

Sporządzane przez te Urzędy sprawozdania rachunkowe przewidziane § 78 i 79 przepisów rachunkowych dla władz i urzędów państwowych, Izby Skarbowe uzgodnią, poczem jeden egzemplarz sprawozdania, przeznaczony dla Okręgowej Izby Kontroli zwrócą Urzędowi Wojewódzkiemu celem przesłania według właściwości, drugi zaś egzemplarz przeznaczony dla Ministerstwa Skarbu dołączą Izby do sprawozdań rachunkowych własnych i przedłożą Ministerstwu Skarbu w wyznaczonych terminach.

207.

Pismo Nr. SF. 63/13/1

z dnia 24 sierpnia 1933 r.

o poborze przez związki samorządowe opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, iż w bardzo wielu wypadkach związki samorządowe zaniedbują swe obowiązki w zakresie poboru i przekazywania na rzecz Funduszu Pracy przypadających temuż Funduszowi opłat, z mocy ustawy z dn. 16.III.1933 r. (Dz. U R. P. Nr. 22, poz. 163), a w niektórych wypadkach gminy wiejskie zużywają ściągnięte opłaty na lokalne cele pomocy bezrobotnym. Również znaczne zaniedbanie zostało stwierdzone przez delegatów Funduszu Pracy w zakresie ściągania na rzecz Funduszu Pracy opłat za przebywanie w zakładach gastronomicznych po godz. 24-ej (art. 25 ustawy) i kontroli tych opłat.

Ponadto znaczna liczba związków samorządowych przetrzymuje pobrane na rzecz Funduszu Pracy opłaty i uniemożliwia w ten sposób właściwą kontrolę tych wpływów.

Ze względu na ważność zadań dla których spełnienia został powołany Fundusz Pracy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wydanie związkom samorządowym na terenie podległego Panu Wojewodzie województwa zarządzeń, ażeby obowiązujące przepisy w zakresie poboru i przekazywania opłat na rzecz Funduszu Pracy były jak najściślej wykonywane. Przełożonych gmin miejskich i wiejskich, którzy nie będą należycie wypełniać swych obowiązków w tym zakresie należy pociągać do odpowiedzialności.

Wkońcu Ministerstwo zaznacza, iż ścisłe przestrzeganie terminów przekazywania ściągniętych na rzecz Funduszu Pracy opłat konieczne jest również z tego względu, iż Fundusz Pracy m. in. przyznał związkom samorządowym pożyczki i dotacje i obowiązany jest terminowo uiszczać raty tychże pożyczek i dotacyj.

Pismo niniejsze wiąże się z okólnikami z dn. 19.IV r. b. Nr. 40 z dn. 12.V r. b. Nr. 50 z dn. 8.VI. r. b. Nr. 57.

208.

Pismo Nr. Wojsk. A. 1/9

z dnia 24 sierpnia 1933 r.

o wypełnianiu rubryk Nr. 10 i 11 w rejestrach 18-letnich i spisach poborowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zarządzenie zawarte w piśmie okólnem z dn. 11.VIII.1932 r. Nr. A 1/2/4, co do zaniechania wypełniania w rejestrach i spisach poborowych rubryk Nr. Nr. 10 i 11 (zawód i wykształcenie) obowiązuje również w roku bieżącym.

209.

Pismo Nr. Wojsk. B. 8/18

z dnia 28 sierpnia 1933 r.

w sprawie Gimnazjum Męskiego Tow. Przyjaciół Pol. Szk. Średn. w Warszawie, (odroczenie służby wojskowej).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że uczniom VIII (ostatniej) klasy „Gimnazjum

Męskiego Towarzystwa Przyjaciół Polskiej Szkoły Średniej w Warszawie" przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej z art. 63 p. 1) ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

Poprzednia nazwa tej szkoły brzmiała: „III gimnazjum męskie Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich w Warszawie" i była umieszczona w wykazie szkół, uprawniających uczniów jej do ubiegania się o odroczenie służby wojskowej.

210.

Pismo Nr. SS. 52/7/1

z dnia 28 sierpnia 1933 r.

o współpracy Izb Rolniczych z samorządem terytorjalnym.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W związku ze stopniowem uruchomianiem na obszarze całego Państwa Izb Rolniczych staje się konieczne stworzenie warunków, umożliwiających Izbom wypełnienie ich zadań, a w szczególności wymienionych w pkt. b) i c) art. 8 oraz w art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 16 z r. 1933).

Między innemi do zadań izb rolniczych (art. 8 p. c) należy współdziałanie z władzami rządowemi i samorządowemi we wszelkich sprawach, dotyczących rolnictwa w szczególności zaś przy wykonywaniu nadzoru nad działalnością powiatowych związków samorządowych i zapewnianiu jednolitości prowadzonej przez te samorządy akcji w dziedzinie rolnictwa.

Aby współdziałanie izb rolniczych z władzami rządowemi w sprawach, o których wyżej mowa, osiągnęło pożądany skutek, izby rolnicze winny mieć zapewniony należyty wpływ na akcję podnoszenia rolnictwa, prowadzoną przez powiatowe związki samorządowe bezpośrednio, lub za pośrednictwem organizacyj społeczno-rolniczych, przez samorząd terytorjalny subwencjonowanych.

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o wydanie zarządzeń, aby z chwilą zorganizowania izb rolniczych i podjęcia przez nie normalnej działalności wzgl. gdzie ta działalność jest prowadzona przez istniejące izby, personel instruktorski, będący na etacie samorządów powiatowych lub utrzymywany z zasiłków samorządowych przez organizacje rolnicze, pracował pod względem kierunku fachowego zgodnie z programem rolniczym izb rolniczych.

Zdaniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych najodpowiedniejszą formą współpracy izb rolniczych z personelem instruktorskim, o jakim wyżej mowa, winny stać się konferencje przedstawicieli izb rolniczych z instruktorami rolniczymi, jak również członkami komisyj rolnych powiatowych związków samorządowych.

Poza tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. Wojewodę o wydanie zarządzeń, aby personel instruktorski związków samorządowych był przyjmowany na służbę po wysłuchaniu opinji właściwej izby rolniczej.

211.

Pismo Nr. Wojsk. B. 8/17

z dnia 30 sierpnia 1933 r.

o sprostowaniu błędu w art. 62 ustawy o powsz. obow. wojsk.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Art. 62 jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 455 z 1933 r.) zawiera błąd, gdyż w ustępie czwartym w pierwszym wierszu zamiast wyrazu: „drugiego" powinien być wyraz: „trzeciego".

Nowelizacji bowiem uległ tylko ustęp pierwszy art. 60 tej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 458 z 1928 r.), przyczem ustęp ten zastąpiono dwoma nowemi ustępami, wskutek czego ustęp drugi tego artykułu stał się ustępem trzecim, a ustęp trzeci ustępem czwartym.

Błąd ten będzie sprostowany i ogłoszony we właściwej drodze, zanim jednak to nastąpi należy niezwłocznie uczynić odpowiednią poprawkę w służbowych egzemplarzach powołanej ustawy.

212.

Pismo Nr. Wojsk. L-1/26

z dnia 30 sierpnia 1933 r.

o dysponowaniu środkami lokomocji p. w.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła odpis zarządzenia Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego do wiadomości.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Warszawa,
dnia 25 kwietnia 1933 r.

Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

L. 650/Og.

(Wg. rozdzielnika).

Na zapytanie jednego z Kier. Okr. Urz. WF. i PW. wyjaśniam:

D-cy dywizji i pułków piechoty mają nieograniczone prawo dysponowania środkami lokomocji oddanemi do dyspozycji kmdtów obwodów i powiatów p. w. (tak skarbowemi jak i zakupionemi z funduszu Komitetów WF. i PW.)— jedynie dla celów p. w.

Użytkowanie środków lokomocji p. w. dla celów ogólno-wojskowych jak np. ćwiczenia koncentracyjne, manewry i t. p. — jest niedopuszczalne.

Jedynie w wypadkach wyjątkowo nagłych jak „to: nieszczęśliwe wypadki, klęski żywiołowe, zwalczanie dywersji i t. p. środki lokomocji p. w. mogą być użyte dla celów ogólno-wojskowych.

Otrzymują:
D-cy O. K. Nr. I-X
D-ca K. O. P.

Dyrektor Państwowego Urzędu
Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.

(—) Kiliński
pułk. dypl.

VIII.

Nowe książki i czasopisma.

B. Interesujące administrację Spraw Wewnętrznych.

213.

„Król Jan Sobieski i odsiecz Wiednia“
A. Bełcikowska.

Ukazała się książka p. t. „Król Jan Sobieski i odsiecz Wiednia" w opracowaniu Alicji Bełcikowskiej.

Praca ta zawiera następujące rozdziały: 1) Jan III Sobieski — życie i czyny, 2) Dokument odsieczy Wiednia, 3) Jan Sobieski w pieśni, 4) Jan Sobieski w poezji polskiej, 5) Jan Sobieski w poezji obcej, 6) Bibljografja, 7) Jan Sobieski i odsiecz Wiednia w malarstwie polskiem i obcem, 8) Pomniki J. Sobieskiego w Polsce i na obczyźnie, 9) Willanów.

Jest to wydawnictwo jubileuszowe, zawierające obszerny materjał w związku z przypadającą w r. b. 250 rocznicą odsieczy wiedeńskiej i z tego względu może być pożyteczna dla szkół, instytucyj kulturalno-oświatowych i bibljotek, utrzymywanych przez Samorząd.

Stron 336, 44 ilustracje i teksty nut.

Cena zł. 4.50 — Skład główny: Warszawa Główna Księgarnia Wojskowa — Nowy-Świat 69.

214.

„Zasady kanalizacji miast i oczyszczania ścieków“ K. Imhoff, przetłomaczyli z niemieckiego inżynierowie Szniolis i Bocianowski.

Centrala Wydawnictw Higjenicznych przy Państwowym Zakładzie Higjeny wydała przetłumaczoną na język polski pracę Dr. Inż. K. Imhoffa pod tytułem: „Zasady kanalizacji miast i oczyszczania ścieków". Książka ta w sposób jednolity i nowoczesny ujmuje całość zagadnienia kanalizacji miast, a szczególnie oczyszczania ścieków i zawiera 166 stron druku, w tem 17 tablic na papierze kredowym i 44 rysunki w tekście.

Książkę można nabywać bezpośrednio w Sekretarjacie Państwowej Szkoły Higjeny (w godzinach urzędowych) ul. Chocimska 24, Warszawa, lub zamawiać pod powyższym adresem piśmiennie.

Cena zł. 10.—, z przesyłką pocztową po uprzednim wpłaceniu należności na konto Centrali Wydawnictw Higjenicznych przy P. Z. H. Nr. Konta w P. K. O. 8.088 cena wynosi zł. 10,50. Z przesyłką pocztową za zaliczeniem Zł. 11. —

Ze względu na aktualność tematu dla miast i osiedli, omawiana praca powinna zainteresować fachowców a w szczególności personel techniczny gmin miejskich osiedli i Samorządów powiatowych.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Trębacka 11.